

soudu přibylý, přes zásadu §u 447 tr. ř., jenž ostatně výslovně poukazuje ku zvláštním nařízením, použití předpisu §u 263 tr. ř., takže ani při obdobném použití §u 363 čís. 3 tr. ř. k takovým případům přihlížeti nelze.

Čís. 1329.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Pokud lze se dopustiti při prodeji živnosti (hostinské) pletich a přímého předražování.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1923, Kr I 464/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku lichevního soudu při zemském trestním soudě v Praze ze dne 20. února 1922, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přečinem dle čís. 4 §u 11 zákona ze dne 17. října 1919 čís. 568 Sb. z. a n. a přečinem dle čís. 3 §u 7 téhož zákona, zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnosti obžalovaného nelze upříti oprávnění, a to ani pokud směřuje proti rozsudkovému výroku, odsuzujícímu tohoto obžalovaného pro přečnin pletich dle čís. 4 §u 11 zákona ze dne 17. října 1919 č. 568 Sb. z. a n., ani, pokud se obrací proti odsouzení obžalovaného pro přečnin přímého předražování dle čís. 3 §u 7 téhož zákona. Napadený rozsudek zjistil, že obžalovaný koupil v říjnu 1920 od hostinského Václava B-a hostinskou živnost se zařízením za 32.500 Kč, že již dne 10. března 1921 inseroval v Národní Politice, že prodá tento hostinec, že na tento inserát dostavili se k němu Jindřich C., Vojtěch J., Alois B., Robert K. a Antonín S., že jim Václav K. sdělil, že chce za hostinec 64.000 Kč, že předá také zásoby a kuchyňské zařízení a že, když se zdálo uchazečům toto odstupné tuze velikým, s nimi další vyjednávání přerušil. Pletichy shledává nalézací soud v jednání obžalovaného v tom, že na hostinskou živnost, již koupil od B-a v říjnu 1920 za 32.000 Kč, již dne 10. března 1921 hledal kupitele, požaduje za tuto živnost 64.000 Kč a necháváje uchazeče v pochybnosti, jaké zařízení a jaké zásoby spolu s touto živností chce prodati a že živnost tu koupil od Václava B-a jen za účelem spekulacním. Právní posouzení věci nalézacím soudem vychází, pokud se týče přečninu pletich, z nesprávného výkladu zákona, a jest proto zmatek, uplatňovaný stížností s hlediska čís. 9 a) §u 281 tr. ř., opodstatněn. Dle celého odůvodnění rozsudku, jež tvoří s rozsudkovým výrokiem jeden celek, — zejména z míst kde soud opětovně zdůrazňuje, že obžalovaný koupil od B-a živnost hostinskou, že na živnost tu hledal kupitele a že tuto živnost dále prodal a pod., nemůže býti pochyby, že lichevní soud soudil a odsoudil obžalovaného pro prodej celé hostinské živnosti, v její celistvosti, tedy pro prodej jak zařízení a zásob, tak i pro postoupení živnosti, po případě

i pro postoupení nájemních práv k hostinským místnostem. Než hodnota hostinské živnosti v její celistvosti záleží nejen ve hmotném obsahu inventáře hostince, tedy v zařízení a zásobách, nýbrž i v oněch imateriálních momentech, které tvoří jeho hodnotu jako prostředku výdělečného a záleží v tom, že určitý hostinec důsledkem svého trvání, výhodné polohy, svého dobrého jména, dobré kuchyně, zavedeného piva a vín dobrých známek jest vyhledáván hosty. Souhrn zmíněných výdělkových možností, známostí, zavedení hostince na určitém místě, určitého kruhu stálého zákaznictva, jimiž hostinská živnost jako zdroj výdělku nabývá zvýšené hodnoty, nespadá pod pojem předmětů potřeby, jimiž jsou po rozumu §u 1 lichevního zákona věci m o v i t é, sloužící přímo nebo nepřímo k ukojení potřeb lidských a potřeb zvířat domácích. Již z toho důvodu nelze, pokud jde o prodej hostinské živnosti, po případě o prodej, pokud se týče postoupení nájemních práv k hostinským místnostem mluvíti o pletichách. Jiná jest ovšem otázka, zda není dána skutková podstata přečinu pletich, pokud jde o zařízení a zásoby. Tu bude na nalézacím soudě, by učinil potřebná zjištění, přihlížeje k obraně obžalovaného. To, co bylo řečeno o právním výkladu živnosti hostinské u přečinu pletich, platí plnou měrou i ohledně přečinu přímého předražování. Bude věcí nového hlavního přelíčení, by soud zjistil, co připadá ze 64.000 Kč, jež obžalovaný požadoval, na prodej živnosti hostinské jako takové a po případě také na postoupení nájemních práv k hostinské místnosti, a co připadá na zařízení a zásoby, při čemž bude dále povinností nalézacího soudu, by na základě spolehlivého podkladu zjistil, které zařízení a zásoby obžalovaný chtěl prodati, a jakou skutečnou cenu tyto věci měly, a jen cena za toto zařízení a za tyto zásoby požadovaná přichází v úvahu při posuzování jednání obžalovaného s hlediska přečinu přímého předražování. Rozsudek zjišťuje, že tržba v uvedeném hostinci činila za dobu od 1. ledna 1921 do 1. října 1921 40.000 Kč, a zjištění toto opírá o platební rozkaz berní správy v Praze ze dne 2. prosince 1921. Ačkoliv v té době Václav B. již neprovozoval živnost v uvedeném hostinci a zmíněný platební rozkaz se nevztahuje na dobu, kdy byl B. hostinským a ani B. sám neuvedl výše tržby, zjistil nalézací soud, že také tržba B-ova činila 40.000 Kč, aniž proto uvedl jakékoli důvody a aniž uvedl, na základě kterých průvodních prostředků zjištění toto učinil. Právem vytýká stížnost v tomto směru rozsudku zmatek dle čís. 5 §u 281 tr. ř., jenž ovšem nezáleží v rozporu, jak stížnost za to má, nýbrž správně v nedosattku důvodů. Okolnost tato jest závažná, neboť, zjistilo-li by se, že tržba za obžalovaného byla větší, pak přímo vnucuje se závěr, že živnost tu zvelebil, což ovšem bylo by nutno přiměřeně vyjádřiti a mu k dobru přičísti. Poněvadž rozsudek, jak již bylo řečeno, nemá potřebných zjištění, by bylo lze rozhodnouti ve věci samé, bylo nutno rozsudek ve výroku odsuzujícím jako zmatečný zrušiti a uznati, jak se stalo.

Čís. 1330.

Ke skutkové podstatě přečinu dle druhé věty §u 24 tisk. zák. stačí po stránce objektivní, že tiskem uveřejněn obsah zabaveného tiskopisu, po stránce subjektivní pak vědomí, že jde o obsah takového tisko-